

Ryszard Siciński

Roszczenia reprivatyzacyjne. "Hamulec gospodarki czy szansa na rozwój?" Debata, Warszawa, 8 grudnia 2012 r.

Palestra 58/3-4(663-664), 271-272

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

panelista, adw. prof. dr hab. Andrzej Kubas, wychodząc od podstawowych zagadnień dotyczących problematyki pism przygotowawczych, zwrócił uwagę na wzajemne powiązanie pomiędzy dyskrecjonalną władzą sędziowską a prekluzją dowodową. Z kolei adw. dr Monika Strus-Wolos krytycznie odniosła się zwłaszcza do obowiązku doręczenia pism procesowych bezpośrednio profesjonalnemu pełnomocnikowi drugiej strony (innego uczestnika postępowania). Adwokat Sławomir Krześ zwrócił uwagę na pojęcie czynności sprzecznej z dobrymi obyczajami, wyjaśniając znaczenie tej klauzuli generalnej oraz jej konsekwencje. Wreszcie adw. Andrzej Michałowski skoncentrował się na ustności postępowania cywilnego oraz wadze wystąpień sądowych stron (uczestników postępowania).

Oba panele zakończyły dyskusje. Końcowym akcentem konferencji były podziękowania skierowane przez dziekana Okręgowej Rady Adwokackiej we Wrocławiu adw. Andrzeja Malickiego do osób, bez udziału których nie miałyby ona szans się odbyć.

Przebieg konferencji wyraźnie obrazował, że projektowane, a w wypadku postępowania cywilnego już częściowo obowiązujące, zmiany procedur sądowych nakładają na strony oraz ich przedstawicieli procesowych obowiązki, które z jednej strony zwiększają ich wpływ na wynik postępowania w jego głównym nurcie, ale z drugiej nakazują wykonywać swoje obowiązki z ponadprzeciętną starannością, co bynajmniej nie dotyczy tylko adwokatów.

Zwienieniem konferencji był koncert Michała Bajora pt. „Od Piaf do Garou”, który odbył się w Teatrze Współczesnym we Wrocławiu.

Tomasz Razowski

Roszczenia reprivatyzacyjne. „Hamulec gospodarki czy szansa na rozwój?” Debata, Warszawa, 8 grudnia 2012 r.

W dniu 8 grudnia 2012 r. Kancelaria Wardyński i Wspólnicy, z okazji XX-lecia praktyki reprivatyzacyjnej, zorganizowała debatę dotyczącą roszczeń reprivatyzacyjnych. Jej podtytuł brzmiał: „Hamulec gospodarki czy szansa na rozwój?”.

Panel dyskusyjny skupił teoretyków i praktyków, co uczyniło dyskusję rzeczową i naświetlającą problem z wielu stron. Brali w nim udział, poza moderatorem radcą prawnym Krzysztofem Wiktorem, przedstawiciele Biura Gospodarki Nieruchomościami Urzędu m.st. Warszawy Marcin Bojko i Jakub Rudnicki oraz wiele innych osób, a wśród nich: przedstawiciel Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej pan Rafał Ostrowski, przedstawiciel dewelopera pan Janusz Kraszewski (Real Estate Polonia) oraz przedstawiciele kancelarii prawnych i adwokackich.

Referat wstępny wygłosił adwokat Wiesław Szczepiński, były wspólnik, przez lata odpowiedzialny za dział reprivatyzacyjny. Zwrócił on uwagę na fakty powodujące, że sprawy reprivatyzacyjne, w związku z upływem czasu, stają się istnym węzłem gordyjskim. Jest to m.in. spowodowane tak przepisami, jak i praktyką sądów powszechnych i administracyjnych. Zdarzają się sprawy, w których uczestnikami postępowania jest kilkaset osób. Trzeba im doręczać każde pismo, w gruncie rzeczy nic ich praktycznie nieinteresujące. Pomińcie jednej osoby może spowodować nieważność postępowania.

Ludzie wyprowadzają się z domów, umierają, emigrują za granicę, zmieniają nazwiska w związku np. z małżeństwem, przez co dane się dezaktualizują.

Miasto się rozwija, w praktyce niektórych spraw nie da się załatwić. Mówca nawiązał do historii odbudowy Paryża przez XIX-wiecznego polityka (także adwokata!) Georges'a Haussmanna, który nakreślił i zrealizował odbudowę stolicy Francji po ogromnym pożarze i walnie przyczynił się do piękna tego miasta, przekształcając je w 18 lat. Warszawa nie miała po swych zniszczeniach takiego szczęścia. Dobrze, że nie przeniesiono stolicy do Łodzi, co było rozważane. Wtedy los Warszawy byłby jeszcze gorszy – zważywszy na konieczność odbudowy z gruzów bez pomocy całego narodu.

Równocześnie kolega Szczepański nakreślił projekt rozwiązania spraw narosłych i wlekących się, w obecnym stanie niemal nie do rozwiązania. Projekt ten polega na utworzeniu funduszu państwowego, który przejąłby grunty sporne, niezałatwione sprawy reprivatyzacyjne, w zamian za skrypty dłużne, które byłyby spłacane z zysków z gospodarowania i obrotu przejętymi nieruchomościami. Byłyby one przedmiotem obrotu i wykupywania przez państwo w ustanowionych ustawą terminach.

Zebrani w zasadzie jednogłośnie zgodzili się z tezą, że obecny stan rzeczy hamuje gospodarkę. Konieczność przestrzegania drobiazgowych zasad państwa prawa, zachowanie ścisłej dotychczasowej procedury, po upływie kilkudziesięciu lat od „dekretu warszawskiego”, nie rokuje załatwienia reprivatyzacji bez szkody dla gospodarki państwowej.

Sprawa domaga się uregulowania ustawowego, konsultacji społecznych i odważnych rozstrzygnięć.

Ryszard Siciński

Konferencja naukowa pt. „Kodeks zobowiązań – historia i współczesność”, Kraków, 11 stycznia 2013 r.

W 2013 roku przypada 80. rocznica powstania Kodeksu zobowiązań – najwspanialszego bodaj osiągnięcia polskiego prawodawstwa w obszarze prawa prywatnego w okresie II RP. Z tej okazji 11 stycznia na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego odbyła się ogólnopolska konferencja naukowa „Kodeks zobowiązań – historia i współczesność”, zorganizowana przez Sekcję Prawa Rzymskiego TBSP we współpracy z kołami naukowymi wydziałów prawa UAM, UJ, UW i UWr. Spostrzeżenia obejmujące zagadnienia dotyczące działalności Komisji Kodyfikacyjnej, dyskusji towarzyszącej jej pracom oraz przede wszystkim przyjętych ostatecznie rozwiązań normatywnych zaprezentowali pracownicy nauki, doktoranci i studenci¹. W głównym panelu refleksjami

¹ Chronologicznie: J. Kola (UAM), *Działalność Komisji Kodyfikacyjnej RP w obszarze prawa zobowiązań. Przyczynek do refleksji*; T. Bednarek i M. Sepelowski (UAM), *Obraz prac nad Kodeksem Zobowiązań i ocena ostatecznie przyjętych regulacji na łamach „Ruchu Prawniczego, Ekonomicznego i Socjologicznego” w latach 1925–1939*; M. Derek (UJ), *Indywidualizm czy socjologizm? Swoboda umów w projektach polskiego Kodeksu Zobowiązań na tle porównawczym*; mgr K. Wilk (UWr), *Zmiany Kodeksu Zobowiązań w latach 1933–1975*; H. Nowak (UW), *Zagadnienie winy w Lex Aquilia i Kodeksie Zobowiązań*; K. Bokwa (UJ), *Kodeks Zobowiązań wobec ABGB – rys historyczny i porównanie na przykładzie instytucji zadośćuczynienia*; I. Pułka (UJ), *Pojęcie dobrej wiary w Kodeksie Zobowiązań na tle jego rzymskiej genezy*;